moni oral. Actual perquè, se'ns presentarà espontàniament la necessitat de comparar aquestes formes de vida amb les nostres pròpies. Interdisciplinària perquè per entendre com vivien els nostres avis haurem de tocar de tot: els conreus, els oficis, les rondalles, les cases, els jocs, els objectes...

Avui, el col.leccionisme i un cert gust pel passat han fet que molts dels objectes arraconats uns anys per l'eufòria consumista, siguin ara motiu de compra-venda amb un cert volum de negoci. L'atenció que desvetllen s'ha obert camí per la via de l'economia i els objectes quotidians s'han convertit ara en bibelots decoratius o en peces de col.leccionista.

Els objectes han estat pensats i elaborats per un univers de cultura que els fa servir. La manera de procedir per assolir d'utilitzar-los de manera quotidiana i quasi automàtica ha conformat un sistema de vida.

Els artesans de manera reservada i segons unes directrius no escrites han fet, en el decurs de la història, múltiples objectes per a totes les activitats de la vida. Els objectes així elaborats són els que un cop formaven part d'un col.lectiu conformaven i, a voltes modificaven, el costum.

De manera pacient i meticulosa, d'un conjunt determinat d'objectes, en descriurem l'una darrera l'altra totes llurs característiques: matèria, pes, mida, color, forma, ús, etc. Després, un cop ben esmicolades les peculiaritats, ens interroguem sobre el seu orígen, sobre l'economia i les situacions de la comunitat que els ha produït i usat. Si hem procedit amb cura, aquests objectes ens donaran respostes a partir de les seves qualitats. Respostes sobre el medi en el qual s'han trobat, sobre la tecnologia emprada, el marc econòmic, l'estatut jurídic, etc.

Per mitjà dels objectes que podem trobar en una cambra o un cobert podrem estudiar l'evolució històrica del treball a pagès, l'avenç tecnològic en els últims cent anys, la situació de la dona, l'educació dels infants, etc. Ben entès que sempre s'ha de treballar amb objectes reals i a poder ser en el seu context propi.

Fer-ho en un museu pot ser una alternativa acceptable.

Inventari dels bens de Pau Carrau, pescador (1730)

per Josep Samon i Forgas.

Els inventaris de bens fets per qualsevol motiu acostumen a ser molt il.lustratius de les formes de vida en l'època del seu aixecament. L'inventari dels bens de Pau Carrau, pescador, realitzat uns dies després de la seva mort, l'any 1730, i conservat a l'Arxiu Parroquial de Vilassar de Dalt (en endavant APV.), ens mostra molt clarament com vivia una família que podem considerar de tipus mig en aquella època.

Abans, però, de transcriure i comentar aquest Inventari vull fer una petita ressenya de la família Carrau.

El primer Carrau que consta a l'APV. és JOAN CARRAU *pescador habitant en dita parroquia de Vilassar,* el qual es casà l'any 1651 amb MARIA AGNA STRANY. Joan Carrau no era *natural* de Vilassar, i en la partida del seu casament no consten ni els noms dels seus pares ni de quin indret procedeix. L'any 1651 ens trobem a les acaballes de la Guerra dels Segadors (1640-1652). En aquell moment són freqüents els matrimonis entre noies d'aqui i nois francesos (segurament soldats). El cognom "Carrau" ens fa pensar en una possible ascendència francesa. En la situació anormal de guerra que es vivia en aquell moment, no és d'estranyar que pocs dies després de la celebració del matrimoni trobem anotat el bateig del primer fill.

D'aquest casament en nasqueren 5 fills i dues filles. El primer fill, Jaume Carrau, pescador, nat el 1651, casà amb Margarida Vehils aproximadament el 1685 i tingué nombrosa descendència. El fill 4rt. GENIS CARRAU, nat el 1658, també pescador, casà amb EULARIA LLENES el 1680. D'aquest matrimoni en nasqueren 10 fills: Joan el 1681; Pau el 1682; Maria el 1684; Eularia el 1686; Maria Agna el 1689; Miquel el 1691; Maria Angela el 1695; Joseph el 1697; Genís el 1701; i Salvi el 1702.

El fill segón de Genís Carrau i Eularia Llenes, PAU CARRAU, igualment pescador, contragué matrimoni amb CATERINA CASANOVES el dia 27 de febrer del 1718. Tingueren tan sols 3 filles: Eularia el 1719; Caterina el 1723 i Maria Rosa el 1726. Pau Carrau morí el dia 8 d'abril del 1730, a l'edat de 47 anys. La seva vídua prengué inventari dels bens el dia 9 de maig següent.

PAU CARRAU, com hem pogut observar, pertany a la tercera generació Carrau establerta a Vilassar de Mar.

Passem ara a comentar l'inventari que ens ocupa. El podem dividir en quatre parts que es diferencien per si mateixes. En primer lloc trobem l'habitacle amb els estris normals de qualsevol casa i alguns d'específics de la casa d'un pescador, junt amb "6 tonells buÿts i 2 barrils usats" segurament per a vi. Segonament es descriuen els bens trobats en una "Cambra", senyalant la roba de la casa i les peces de vestir. En tercer lloc la barca i els estris per anar a pescar. I finalment els "bens immobles" formats per una vinya junt a la casa i una altre a mitges amb el Marquès de Moja, llavors senyor del Castell de Vilassar, el qual ens indica la doble dedicació de Pau Carrau, a la pesca i al cultiu de la vinya.

En la transcripció de l'Inventari s'ha conservat la grafia original quasi totalment. Com que algunes expressions usades poden ser difícils d'entendre avui, he posat un petit vocabulari al final.

La transcripció és com segueix:

Die 9 Mensis Maÿ 1730. en las Casas de Mar de la Parroquia de St. Genís de Vilassar Dioc. Barna..

Catarina Carrau viuda del quondam Pau Carrau Pescador del Veÿnat de Mar de dita Para. Com a Tenutaria ÿ usufructuaria de dit quondam Pau Carrau com consta en son tentament en poder del Rnt. Rector de Vilassar, pren inventari dels bens de dit quondam son marit ÿ se troba lo següent:

Primo Una Casa cituada en dit Veÿnat de Mar ab dos portals un que mira al Carrer, ÿ altre a la part de tremuntana ab sas portas, ÿ la Major ab son pany ÿ clau.

Item ala entrada de dita Casa, una taula de pi mediana, un banch de espatlleras de pi, un brasol usat de pi, 6 tonells vells buÿts 2 barrils usats 8 llibans usats. una sort de suros, 14 Nanças novas ÿ 3 de vellas.

Item ala Cuÿna, una Pastera Mediana amb sos adornos, una paella mediana de ferro usada, una pala de ferro usada, uns ferros, unas graellas usadas, un llum de ferro usat, una sort de platas ÿ plats ÿ 6 escudellas de terra, una olla de ferro usada, 2 cantis, un paner, 4 ollas de terra.

Item dalt un sostra ab bigas sens ensostrar ab 8 Nanças vellas.

Item una Cambra ab son llit de banchs, ab una marfega dos llançols ÿ una flaçada usats.

Item en dita Cambra se ha trobat una Caixa de alba vella ab 6 llançols de bri.

Item 5 estovallas de bri de 10 pls. poc mes o menos, 8 camisas de bri usadas ÿ .... de tela usada, 1 tovallola, 4 tovallons usats, un salé usat.

Item ab un racó de dita Cambra una roba ÿ mitja de jonch.

Item en una barra de dita Cambra una capa de panÿo blau, usada, 1 Capot de burell, 1 Calsas de tela blava, una camisola de burell, 3 rams de fil dit Brasolí, un Gipo de escarlatina usat.

Item se ha trobat un Llahút de Corredor usat ab vela ÿ demes necessari.

Item 8 pessas de Sardinals Medianas.

Item 30 Palangras usats.

Item 6 Palangrons nous.

Item una troca de braçolada nova de Mitja bordera, mitja lliura braçolí nou.

Bens immobles.

Item una Vinÿa Maÿol unida ab lo portal de tremontana de dita Casa, de 4 jornals poc mes o menos, afronta á Llevant ab Jasintho Gelpí á ponent ab Bernat Almera á tremontana ab Genís Recoder, ÿ á Mitgdia ab honors de dita Casa.

Item altra Vinÿa maÿol de un anÿ a mitjas ab lo Sr. Marques de Moÿa, de 12 jornals poc mes o menos.

Se encarregan dit Inventari dita Catharina Carrau ÿ Genís Carrau Pescador de dit Veÿnat Marmessor ÿ Curador de dit quondam Pau Carrau, sent dit Genís present en la recepció de dit inventari obligant tots sos bens mobles ÿ immobles ÿ ab Jurament.

Testes Antoni Roldós ÿ Joseph Roldós tots pescadors de dit Veÿnat.

Com es pot observar la descripció és ben entenedora i il.lustrativa de la vida a Vilassar de Mar dos segles i mig enrera. Amb la petita explicació d'unes quantes paraules n'hi ha prou per què el més profà en la matèria se'n faci una idea cabdal.

Casas de Mar i *Veÿnat de Mar:* són les expressions normals per designar el nucli habitat que donaria origen a l'actual municipi de Vilassar de Mar.

Quondam: antigament "que fou".

Tenutaria: en dret català, vídua que té el privilegi de possessionar-se dels bens del marit fins que li sigui pagat l'import del dot.

Llit de banchs: llit de fustes posades sobre bancs o cavallets, o sigui alçat del sòl.

Bri: Teixit fet de la fibra del lli o del cànem, sense estopa ni borra. Fil.

Burell: Roba de llana i fil, grossera i de color fosc.

Brasolí: Mena de fil usat per a pescar amb palangre.

Escarlatina: Telà de llana de color vermell viu amb una punta de groc.

Llahút de Corredor: Mena d'embarcació de poc tonatge, destinada a la pesca i al cabotatge. L'adjectiu "de Corredor" fa menció a alguna particularitat o característica del llagut.

Sardinals: Xarxa de forma especial, per a pescar sardines.

Palangras: Ormeig de pescar.

Braçolada: Conjunt de cordellines de 3 o 4 pams de llargària per a pescar amb el palangre.

Vinÿa Maÿol: Vinya jove, del primer any que és plantada; o bé, vinya plantada de manera que hi hagi igual distància entre les tires de ceps que entre cada cep de la mateixa tira.

Jornals: Mesura agrària de molt diferent extensió segons els indrets, els cultius o les èpoques.

Honors: Possessió o finca que es té en arrendament vitalici.

Fonts consultades:

Arxiu Parroquial de Vilassar de Dalt:
Llibre de Baptismes 3 (1604-1678)
Llibre de Baptismes 4 (1678-1714)
Llibre de Baptismes 5 (1714-1733)
Llibre de Matrimonis 1 (1568-1721)
Llibre de Matrimonis 2 (1721-1763)
Llibre d'Obits 9 (1723-1745)
Carpeta d'Inventaris solts.

Diccionari Català-Valencià-Balear "Alcover-Moll":
Diferents volums.